

NYHETSREV *INDIEN*

utgivet av *Indiainspecialisten EMPATUM*

Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Bankgiro: 5871-7315

Tel: 08 411 04 08. E-post: empatum@comhem.se

Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl

Hemsida: <http://www.empatum.se>

ÄR INDIEN OSÄKERT?

Den 16 december, kl 22.30 på kvällen, stod en pojke, Awindra Pandey, 28, och en flicka, Jyoti Singh, 23, och väntade på bussen i Delhi. De var inte varandras pojk- och flickvän, utan bara vänner. De hade varit på bio tillsammans och skulle åka hem. De blev upplockade av en - som de trodde - ordinarie buss i stadstrafiken. Det var det också, men vad de inte visste var att chauffören hade kört ut den privat ur garaget och tagit med sig fem kompisar på en nöjestur. De tog upp paret, vännerna började komma med oförsämda kommentarer om flickan. När pojken tillrättavisade dem gick de till anfall först mot pojken och sedan mot flickan. De misshandlade pojken och våldtog flickan, den ena efter den andra, slog henne med ett järnrör samt körde in det mellan benen på henne och drog runt ett varv samt drog ut det så att delar av inälvor följde med. Därefter kastade de ut pojken och flickan på vägen. Allt detta medan bussen körde.

Pojken och flickan blev liggande en stund på den relativt ofrafikerade vägen, tills polisen kom och körde dem till sjukhus. Senare avled flickan på ett sjukhus i Singapore.

Polisen hittade bussen, grep samtliga sex gärningsmän och säkrade diverse spår på samtliga inblandade, på bussen och på vägen. Även bussens ägare har gripits.

Händelsen har väckt ett enormt uppseende, man har krävt Delhis polischefs avgång, justitieministerns avgång, en juridisk kommission har tillsatts som redan har kommit med ett antal förslag till förändring i lagstiftningen och straffpåföljderna när det gäller sexbrott och våld mot kvinnor. Rättegången mot fem av de misstänkta har redan satt igång. Den sjätte är under arton år och måste ställas inför en särskild ungdomsdomstol. Stora demonstrationer har hållits i Delhi och över hela Indien mot våld mot kvinnor och mot diverse fall av diskriminering av kvinnor. Bl.a. skall man se till att det finns kvinnliga poliser på samtliga polisstationer, samt att en kvinna skall kunna rapportera om våldtäkt eller annat våld på vilken polisstation som helst, inte nödvändigtvis den inom vars område brottet begicks.

Tvärtemot vad som har påståtts i svenska media så kom inte Jyoti Singh från "överklassen" eller ens medelklassen. Hennes pappa är bagagelastare på Delhis flygplats, där han tjänar INR 5.700 per månad. Familjen (mamma, pappa och tre barn) bor i en enrumslägenhet i ett arbetarklassområde med öppna avloppsrännor på gatorna. När Rahul och Sonia Gandhi skulle hälsa på familjen efter flickans död fick de gå sista biten eftersom gatorna var så smala att deras bil inte kunde komma fram. Pappan ägde lite land som han hade pantsatt för flickans utbildning. Hon läste till sjukgymnast, men planerade att senare bli läkare.

Våldsbrottsligheten i Delhi.

Våldsbrottsligheten i Delhi har ökat markant de senaste åren, visserligen från en låg nivå (se Nyhetsbrev 2/2007). Naturligtvis har ett antal, ofta självtänkta, experter kommit med olika förklaringar till detta, alltifrån att det är det kapitalistiska samhällets och globaliseringens fel till att det beror på ökad konsumtion av antibiotika.

Nyhetsbrevets redaktör sällar sig till denna skara och erbjuder denna förklaring: Man kan jämföra Delhi idag med Stockholm på 1950- och 60-talen. En våldsam

forts på sid 2

Nr 1 2013

Utkommer 5 gånger per år
Nittonde årgången

KOCHI MUZIRIS ART BIENNALE

Så heter ett kulturevenemang som gick av stapeln i Kochi (Cochin) från den 12 december 2012 till den 12 mars 2013.

Evenemanget innefattar utställningar, installationer, teaterföreställningar, konserter, debatter men även gatuteater, graffiti och liknande. Både indiska och utländska konstnärer deltog. Evenemanget har väckt en hel del uppmärksamhet både i Indien och utomlands, fr.a. i "kulturellt orienterade" länder som Frankrike, Italien och Holland.

Biennalen ägde rum i Fort Cochin, ett grönt utspritt område där det finns ett flertal samlingslokaler, gallerier, restauranger och öppna ytor. Enligt arrangörerna är Biennalen Indiens hittills största enskilda kulturevenemang, och har satt Kochi på den kulturella kartan. Tillströmningen av besökare var så stor att Biennalen fick förlängas med fem dagar till den 17 mars!

Kochi Muziris Biennale är upplagd efter samma princip som Venedigbienna-

forts sid 2

INDIEN

historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
livsattityder,
etiketsregler
bilder av Indien

av Indienanalytikern

David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.

Stockholm 2006.

ISBN 91-631-9522-4

Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast via AdLibris

<http://www.adlibris.com>

Bokförlaget EMPATUM

Tel 08-411 04 08

forts från sid 1

inflyttning från landsbygden, folk får nya yrken och ofta mer pengar än förr. Den sociala kontrollen som fanns på landsbygden försvinner i stadens anonymitet. Ökad tillgång till alkohol och diverse droger. I Sverige och Stockholm följdes detta av socialdemokratins kriminalliberalism på 1970-talet vilket ledde till en lavinartad ökning av våldsbrotten så att vi idag har EU:s högsta våldsbrottslighet.

Mycket av detta ser vi i Delhi idag, dock finns ingen kriminalliberalism när det gäller våldsbrottslighet i Indien. En annan faktor som är starkare i Indien än den var i Sverige är kvinnornas hastiga frammarsch. Från att ha varit familjeflickor och hemmafruar tågar flickorna in i yrkeslivet. De tjänar egna pengar, går på restaurang och bio och uppträder på ett sätt som tidigare var reserverat för pojkar. Många har inte hunnit anpassa sig mentalt till denna nya situation. Nyhetsbrevets redaktör gissar att flickan utstrålade ganska mycket framtid och framgång. Detta blev för mycket för de sex gärningsmännen, av vilka en var gatuförsäljare av frukt, två andra var busskonduktör resp bussförare.

I den indiska tidningen Sunday Express (Indian Express) den 10 februari 2013 avlivas den i Indien - och i viss mån i Väst - spridda myten att Indien är ett extremt våldsamt samhälle. I indiska massmedia har Delhi utnämnts till Indiens - eller t.o.m. världens - "våldtäktshuvudstad". Men Sunday Express visar att så inte är fallet:

Enligt BBC sker 625 våldtäkter om året i Delhi, jämfört med 9.509 i England och Wales. Eftersom England och Wales har 3,5 gånger större befolkning än Delhi, så skulle detta motsvara 2,716 våldtäkter om året i Delhi! Delhi är alltså 4,3 gånger säkrare än England och Wales! År 2008 ägde drygt 95.000 våldtäkter rum i England, jämfört med Indiens 20.771. Glöm inte att Indien har en tjugo gånger större befolkning än England! Även en jämförelse med USA utfaller på liknande sätt.

Sunday Express påpekar också att Sverige ligger näst högst på listan över våldtäkter, 63,5 fall per 100.000 invånare, i USA är siffran (inkluderat icke anmälda fall) 137,5. I Indien är motsvarande siffra 1,8 våldtäkter per 100.000 inv.

Men, invänder nu läsaren, att Indien har så låga siffror beror kanske på att man inte anmäler våldtäkter i lika hög grad som i Väst? Jo, det stämmer naturligtvis. Men även i USA är anmälningsbenägenheten ganska låg, en intervjuundersökning visade att endast 15 % av de våldtagna kvinnorna gjorde polisanmälan. Underrapportering kan förklara en del av Indiens låga nivå, men inte hela. Detsamma gäller övrig våldsbrottslighet i Indien jämfört med Europa. Vi i Sverige ligger i toppen, med alla våra skottlossningar, bank- och värdetransportrån - och våldtäkter.

KOCHI

Kochi, Arabiska Havets Drottning (eller Pärla) är Keralas största stad med knappt en miljon invånare. Kochi är det distrikt i Kerala som bidrar mest till Keralas bruttonationalprodukt. Där finns en stor flottbas med tillhörande flygplats, ett skeppsvarv, (Cochin Ship Yard) samt en stor kommersiell hamn och en modern kontainerterminal som båda lyder under Cochin Port Trust. Även kustbevakningen har en bas i Kochi.

I övrigt finns inte så många storföretag i Kochi, men däremot desto fler småföretag inom bl.a. data-, IT- och back-office-branscherna. Här finns också ett antal sjukhus som tar emot utländska patienter. Ca 40 % av Keralas inkomster kommer från turism. Förutom utländska turister bland vilka Kerala länge har varit populärt, så har Kerala även blivit ett omtyckt resmål för nordindier. För folk från Delhi, Panjab och Haryana är Kerala, med sitt vatten, sin tropiska natur med blommor och kokosnötter, lika exotiskt som för européer. Nedgången i inkommande turism från Europa har mer än väl kompenseras av inhemska turister. Turismsektorn genererar många arbetstillfällen, och ropen på att man inte vill ha turism har numera tystnat - precis som i Sverige.

Trots nästan 10% arbetslöshet finns det 250.000 gästarbetare från övriga Indien i

Kashmiraffärer överallt:

SÄGER NÅGOT OM FRAMTIDEN?

Alla som har rest omkring i Indien vet att man numera ser affärer ägda av kashmiris överallt i Indien, t.o.m. nere i Cochin i Kerala. Affärerna känns igen på sina trähantverksprodukter, mattor och schalar. De känns också igen på att står utanför sina affärer och försöker övertala folk att komma in. Ibland uppfattas de som aggressiva.

I Fort Cochin finns ett flertal kashmiraffärer En av dem ägs av Zafar Mir, Abid Jaan och Nasir. "Det är en del av vår mentalitet", säger Zafar Mir, "vi måste kämpa för att överleva. Vi kashmiris smälter inte in bland lokalbefolkningen och åtminstone här i Kerala kan nästan ingen av oss det lokala språket, malayalam. Ibland känner vi oss ensamma. Vi har alltid Kashmir i våra hjärtan och längtar efter att kunna återvända.

Nyhetsbrevets redaktör har hört denna historia många gånger. Då brukar han fråga varför de lämnade Kashmir. "På grund av oroligheterna! Det gick inte att bedriva affärer där" blir ofelbart svaret. Så redaktören frågar:

"Känner du många som har flyttat till övriga Indien?"

"Ja", brukar svaret bli, "de flesta av mina släktingar och vänner har flyttat till Delhi, Mumbai, Agra eller södra Indien".

Och då kommer den oundvikliga frågan:

"Känner du några som har flyttat till Pakistan?"

Reaktionen brukar bli ett förvånat skrott:

"Pakistan? Nej!"

"Känner du inte till någon enda?"

"Nej".

"Säger inte det någonting om var folk anser att framtiden finns?"

Nu blir reaktionerna lite olika. En del håller med helt och hållet, andra blir lite reserverade eller t.o.m. lätt förnärade. Men ingen har protesterat.

forts från sid 1

len, som hålls vartannat år - därav namnet biennal som betyder just vartannat år. Muziris (på malayalam Marari) är namnet på den hamnstad som fanns nära dagens Kochi. Muziris var en viktig hamn dit skepp från Arabien och Kina anlände. År 1341 förstördes staden i en våldsamt översvämning.

rism har numera tystnat - precis som i Sverige.

Trots nästan 10% arbetslöshet finns det 250.000 gästarbetare från övriga Indien i

Kerala. Dessa kommer främst från Bihar, Uttar Pradesh och Orissa och arbetar oftast inom byggbranschen, som vägarbetare m.m.

Kochi består av fastland samt ett antal öar och halvöar. Staden är full av broar och man ser vatten nästan överallt. Det finns också färjor mellan olika öar. Cochin är en av få indiska städer som verkligen är trevlig. Det är rent, gator och trottoarer är relativt jämna, luften är inte förorenad, kanske beroende på en ständig bris från havet, trafiken är inte katastrofal. Kochi är en stad man kan strosa i, t.ex. utefter vattnet på Marin Drive eller M.G. Road. Det bästa området att strosa i är kanske Fort Cochin med sina grönområden, kinesiska fiskenät och många kaféer och restauranger.

Nu skall man snart sätta igång med att bygga en Metro, ett tåg som mestadels kommer att gå ovan jord. Den första linjen kommer att gå i nordöst-sydvästlig riktning. Den kommer att lätta på trycket i kollektivtrafiken som nu sköts av bussar. Det finns inga taxibilar som man kan vifta till sig på gatan, men däremot finns det autorickshas överallt. Det är bara att sätta handen i vädrat så stannar en auto!

Brev från Chennai:

TELEFONER OCH KATASTROFSCENARIER

Indien har verkligen utökat och moderniserat sitt telefonnätverk. Jag kommer ihåg när jag var nygift på 60-talet och försökte ringa min man i Chennai från Stockholm. Jag fick boka ett samtal för en viss tid som gick via London, Bombay till Madras (det gamla namnet för Chennai). En gång fastnade samtalet redan i London och telefonissan ringde mig och sa:

"Tell me dear what you want to tell him and I will pass it on!"

Det är svårt att tänka sig idag när var och varannan indier har en mobiltelefon att indiska landsbygden inte hade telefonförbindelse på 80-talet.

I mitten på 1980 införde Rajiv Gandhi med hjälp av affärsmannen Sam Pitroda STD/ISD-kiosker över hela Indien i byar och små städer. Det revolutionerade Indiens telefon system.

Detta med telefonförbindelser får mig att tänka på mina besök varje år i Roslagen i Sverige. Den ö jag besöker ligger inte långt ut i havsbandet utan är sammanlänkad med fastlandet med flera broar. En ganska stor ö med en fast befolkning av ca 400 personer. Jag har provat flera olika mobilnät men får ändå springa ut ur huset och hitta en plats där jag blir uppkopplad. En dag när jag gick min vanliga morgon promenad ut på klipporna jag mötte en granne som kom springande med sin laptop öppen sökande efter en plats där han kunde bli uppkopplad till nätet!

Är Indierna bättre än Sverige på telefoni?

Stina Vasu, Chennai

Detta brev får Nyhetsbrevets redaktör att erinra sig två saker:

1. Det gamla sättet att tala i telefon i Indien. Man skrek i luren och upprepade samma sak flera gånger tills den andra parten hade uppfattat. Man kan stöta på detta i lite äldre indiska filmer.
2. En av de många katastrofscenarier som utmålades (ni vet, mass-svält, överbefolkning, global chilling, skogsdöden, ozonhållet m.m.) var att indierna och kineserna aldrig skulle kunna få varsin telefon därför att det inte fanns tillräckligt mycket koppar i världen.

Nu har de flesta indier och kineser telefon och det behövs ingen koppar. Nu använder man fiberoptiska kablar och mobiltelefoner!

Gensvar:

NÅGONTING ÄR FEL

I förra numret av Nyhetsbrevet fanns en artikel där uppgiften att 49 % av Indiens barn är "stunted" d.v.s. kortväxta p.g.a. undernäring ifrågasattes. Detta har väckt en del reaktioner bland läsarna. En läsare i Danmark skriver att siffran påstås innefatta även felnärda och t.o.m. överviktiga barn. Denna uppgift har även Nyhetsbrevets redaktör stött på. Om man googlar på ämnet kommer det upp en mängd sidor där siffran 48 eller 49 % nämns, men ingenstans anges det hur man kommit fram till denna siffra. Är den en produkt av rena statistiska beräkningar eller har man gått runt och undersökt barn, ungefär som vid en folkräkning?

Ekonomerna Dean Spears från Princeton University som är gästforskare på Delhi School of Economics visar i en artikel (the Hindu, 14 mars 2013) att indiska barns längd sammanfaller med deras bostadsområdes tillgång till toaletter. Detta gäller även barn som bor i relativt välbärgade hem med vattentoaletter, men som ligger nära ett område som saknar toaletter. I dessa områden utträtar människorna sina behov öppet. Detta sprider bakterier som även påverkar närliggande, välbärgade, områden. Även barn som inte verkar sjuka får i sig bakterier som påverkar deras förmåga att tillgodogöra sig näring.

I afrikanska länder som t.ex. Kongo, Kamerun, Etiopien, Uganda m.fl. som ofta associeras med fattigdom, har landsbygdsbefolkningen bättre tillgång till toaletter än i Indien.

I motsats till professorerna Bhagwati och Panagaria anser Dean Spears inte att det finns några genetiska skillnader i längd eller kroppsmassa hos olika folkslag. Historien är fylld av exempel på folkslag som har ansetts vara korta av naturen, men som har ökat i längd när deras levnadsstandard har stigit.

Det finns alltså olika teorier om varför indiska barn är "stunted", och inte ens siffran 48 % tycks vara särskilt säker. Tvärtom torde nog alltfler bli övertygade om att den är felaktig. Den stämmer inte heller med vad man ser i Indien.

Stockholm

♥ På stan. Micke Svensson fick en fix idé

Stans bästa indier*

*Micke Svensson berättar om sina indiska favoritrestauranger.

★ Bäst!

"Stans bästa indier. Välj Heleneborgsgatan för originalviben eller nya finvarianten på Västgötagatan om du vill ha en trevligare totalupplevelse. Maten är lika bra på båda ställena."

"Lokal favorit. Personer som bor i området hävdar bestämt att det här är stans bästa. Och visst är den bra."

"Låt dig inte luras av pizzeria-viben. Genuint bra mat. Inte att förväxla med sin namne på Hantverkargatan."

Mukut

India Lord

Mitali

"Positiv överraskning. Anonymt ställe vid Vanadisplan som serverar en av stans bästa baltis."

Spice of India

"Gamla Bali har blivit en populär indier. Mycket bra även på lunch."

Indian Palace

"Stabil."

Shimla

"Nykomling med ambition att bli Kungsholmens bästa indier."

Agra Tandoori

"Tydlig indisk herre på täppan i den här delen av stan."

Indian Khusboo

"Bra hetta i maten. Vid testbesöket satt en man och åt i bar överkropp. I december, ska tilläggas."

Indian Garden

"Som en indisk finlandsfärja. Stort och pråligt. Serverar baltin som man bör - i små hinkar."

Ellora

Alishian India

Indian Garden

Indian Dining

"Överraskande bra."

"Familiär nykomling som drivs av ett svenskt-indiskt par med stor passion för såserna. Hon står i köket, han är inkastare och allmän entertainer."

Bästa indiska gatan

"Katarina Bangata. På 200 m har du tre indier som alla kan rekommenderas: Gandhi, Shanti och Samrat of India."

Rätten var densamma på alla restauranger - Mickes favorit chicken balti.

Såsen är det som skiljer en bra indisk restaurang från en mindre bra, enligt Micke Svensson.

Med stark smak för indiskt

En del spelar bowling, andra går på yoga eller sticker vantar. Micke Svensson, 40, har en annan hobby: Han har ätit sig igenom samtliga 60 indiska restauranger i Stockholms innerstad - på ett år.

Viktor Barth-Kron, text
Stefan Rothmaier, grafik
Magnus Hallgren, foto

● För att vara helt sanningsenlig så blev det bara 59 av 60 under 2012. Den sista, Maharajah på Hantverkargatan, hade nyårsstängt när projektet skulle avslutas. DN Stockholm bjöd i stället ut Svensson på en kompletteringslunch och projektutvärdering på samma plats. Den givna frågan är förstärkt: Varför?

– För att jag älskar indisk mat. Indisk mat är troligen meningen med livet. Och när jag i februari snubblade över currykruss.se – en sajt som listar Sveriges alla indier, och insåg att antalet restauranger i stan var "hanterbart" så bestämde jag mig för att äta på alla innan årets slut. Det skulle bli hobbyn jag så länge saknat.

Ett projekt av det här slaget kräver dock pågående research. Stockholms krogkarta är föränderlig – listan har efter hand behövt kompletteras med nyttillskott, och Svensson berättar att han flera gånger har hamnat på adresser

som visat sig ha något annat än indisk mat.

– En bonus är att jag fått se stan ordentligt också. Listan har tagit mig till gator jag aldrig varit på, trots att jag bott 20 år i Stockholm.

Någon ambition att dokumentera projektet har inte funnits, annat än för privat bruk.

– Många gillar indisk mat och många säger att den eller den krogen är "Stockholms bästa indier". Men det vet de ju inte egentligen, eftersom de inte varit på alla. Det är likadant med pizzerior, alla "vet" att någon i deras hemkvarter är bäst. Men nu vet jag i alla fall för egen del vilka indier som är värda att återbesöka.

Det gäller även Svenssons vänner.

– Det är många som garvat åt projektet. Men sedan får jag ett par tre sms i veckan från folk som vill ha restaurangtips.

Fakta. Micke Svensson

Ålder: 40 år.

Bor: Östermalm.

Gör: Tv-producent.

Icke-indisk favoritkrog: Nybrogatan 38.

Att välja från menyn har varit det minsta problemet i projektet. För enkelhets skull har Svensson ätit sin favoriträtt – den kryddstarka grytan chicken balti – på samtliga inrättningar. Att det skulle bli enformigt viftar han bort.

– Om jag säger så här: Indier äter indiskt varje dag. Då kan jag förstås äta indiskt en gång i veckan. Hur ofta äter folk inte samma spagetti och köttfärsås? Eller capricciosapizza. Precis som en bolognese så smakar också chicken balti annorlunda på olika ställen.

Egentligen har det blivit långt fler än 60 indiska restaurangbesök under året. Återbesök och luncher har inte räknats in.

– Man kan inte bedöma en indier på lunchen, då är det sämre råvaror och hafsigare gjort. Särskilt såserna. Och såserna är det viktiga. En riktigt bra indisk sås tar nästan ett dygn att få till.

När vi besöker Maharajah är klockan bara 13, men Micke Svensson lyckas med lite övertalning frigöra tre chicken balti från à la carte-menyn. De får klart godkänt.

– Helt klart på övre halvan.

Så, nu är den här hobbyn avklarad.

Vad blir 2013 års projekt?

– Man kanske skulle kika på hela landet? Du vet, det finns bara 200 indier i Sverige. Jag menar, 140 chicken balti till kanske man kan få ner? Eller så köper jag bara ett pussel.

viktor.barth-kron@dn.se